

Itt a Német Demokratúrás Köztársaság

2025 október 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Németországban a politikusok folyamatosan és szemrebbenés nélkül hazudnak a választóiknak.

Volt egyszer egy NDK, de megsz?nt. Azaz nem sz?nt meg a Német Demokratikus Köztársaság, hanem 1990.

október 3-án jogilag belépett a Németországi Szövetségi Köztársaságba és elfogadta annak joghatóságát az újonnan kialakított öt keletnémet tartomány felett. Így lett a korábbi tizenegyből egy tizenhat tartományból álló szövetségi állam. De az egységes nemzetállalás folyamata 35 éve sikertelen. Ebben főleg a politikusok a ludasok, akik

képtelenek voltak a két országrész között egyenlő elbánást kialakítani és a német népben egységes öntudatot, azaz egy nemzetet létrehozni. Ennek egyik legfőbb akadály a német nyelvben van! A nemzet szó, azaz a Nation kiejtve úgy kezdődik, hogy „náci” – erre a szóra allergiásan reagál a német baloldal.

A keletiek mindig úgy érezték, hogy másodrendű állampolgárként kezelik őket, s ez a mai napig így van. Keleten nem tőrik és nem fogadják el a nyugati felsőbbrendűségi elnyomást, az ottani hóbortokat, a woke és a másság imádatát, a bevándorlás megterésének kötelezően elírt elfogadását, a hazug, álszent, magukat demokratikusnak csúfoló, de valójában totalitárius ideológiát képviselő, a volt NDK-s blokkpártok reinkarnációjára emlékeztető CDU/CSU/SPD/Zöldek/Linke pártkonglomerátum népelnyomó és az AfD-t kirekesztő parlamenti diktatúráját.

A két országrész közötti különbségek 35 évvel az újraegyesítés után is csak lassan tűnnek el. A nyugdíjak kiszámításának módját 2025. január 1-jétől egységesítették ugyan, de a bérszínvonal keleten még mindig 16–21 százalékkal alacsonyabb, mint a nyugati országrészben. Igaz, a Leibniz-Institut für Wirtschaftsforschung adatai szerint a termelékenységi mutatók keleten csak a nyugatinak kb. 82 százalékát érik el. Ennek oka többek között az is, hogy az értékteremtő láncolatoktól messzebb fekszenek és kevesebb gyártókapacitás létezik.

A mindenki zsebében érezhető eltérés természetesen frusztrációhoz vezet, még akkor is, ha ennek van bizonyos közgazdasági logikája.

Az AfD kelet-németországi sikerének titka abban is rejlik, hogy a keleti emberek még jól emlékeznek a korábbi szocialista diktatúra módszereire és ezeket ismerik fel a mai nyugati politikusok nyilatkozataiban, cselekedeteiben és ellentmondást nem tűrő diktatórikus, népelnyomó törvényeiben.

A brüsszeli diktatúrának a szólásszabadságot nagymértékben megnyirbáló rendelete, a Digital Services Act (DSA), és ezt a német politika szervilis módon törvénybe iktató (DDG) törvénye csak egy ízelt volt arra, hogy mi jöhet még.

Jött is! A korábbi belügyminiszter, Nancy Faeser (SPD) új felségsértési paragrafust tett be a büntető törvénykönyvbe, amelynek mintája az NDK törvénykönyvében rejtett. Majd ráuszította a saját irányítása alatt álló alkotmányvédelmi hivatal az AfD-re, hogy gyűjtsenek anyagot a betiltásához. Igaz, hogy az 1100 oldalas paksamétának semmilyen következménye sem lett, de propagandaeszközként jól jött a kormányhoz sajtónak, hogy rágják a gittet az AfD elleni hadjáratukban.

De az új német demokrácia, azaz a demokráciának álcázott diktatúra legrosszabb megtestesítője az lett, hogy a politikusok folyamatosan és szemrebbenés nélkül hazudnak a választóiknak, azaz a népnek. Ma Németország hazugságbuborékban él – mindenki tudja, hogy a hatalmon lévő politikusok hazudnak, ők is tudják, hogy a nép tudja, hogy hazudnak,

a fősodratú sajtó is tudja mindezt, ők mégis terjesztik a hazugságokat, mert az biztosítja a létjogosultságukat.

A februári szövetségi parlamenti választás előtt Friedrich Merz rengeteg dologra tett ígéretet, amelyekből semmi sem volt/lett igaz. A választás előtti éjszakán nagy svádával jelentette ki, hogy a baloldalnak vége! Azután a második választási fordulóban csak a Linke, a Baloldal kegyeiből lehetett kancellár. Ezért is csak másodosztályú kancellárként emlegetik. Ennek nagy ára lett, mert a baloldal pártjai azóta is folyamatosan zsarolják. Ezért is alig ismerhető fel a mai német kormányban a CDU/CSU politikai akarata.

Merz azt is ígérte, hogy az első nap határozatot vezet be az illegális migráció megfékezésére, de az ma is olyan, mint a király új ruhája! A CDU külügyminisztere, Johann Wadepuhl zöld eldőlnek, Annalena Baerbocknak a kötelező érvényű ígéreteire hivatkozva repülve tovább importálja a talibán előli Pakisztánba menekült afgánokat és családjaikat.

Még 2300-an várják, hogy beleugorhassanak a német szociális háló kényelmes dagonyájába. Merz megígérte,

hogy megszünteti a migránsok családgyesítését, amiből csak annyi maradt, hogy a szubszidiális, azaz megtört státusú, de menedékjogot nem kapott migránsokra korlátozta. Ez elenyésző számú csökkenést jelent.

Az energiapolitikában az volt az ígérete, hogy a német ipar megtartása elnyit kell hogy élvezzen a klímavédelem elnytt. De a kb. 2 cent/kWh áron olcsó áramot termelő atomerőműveket koalíciós partnere, az SPD ellenállása miatt nem tudja újra üzembe helyezni. Merz csökkenteni akarta az áramra kivetett adókat az iparnak, a mezőgazdaságnak és a magánháztartásoknak. Ebből az lett, hogy

az első kettőnek csökkentette, a magánemberek meg továbbra is Európa legmagasabb árán kapják az áramot. A németek a rezsicsökkentést a feje tetejére állították – itt a lakosság szubvencionálja az ipart!

Merz a választás elnytt hallani sem akart az alaptörvényben rögzített adóssághék fellazításáról. De később a baloldali pártok kegyeiből lett kancellárként felvesz 850 milliárd euró hitelt a hadsereg és az infrastruktúra fejlesztésére. A Szövetségi Számvevőszék minap kiadott számításai szerint ebből a rengeteg pénzből az egész törvényhozási ciklus alatt ez a kormány nem épít új autópályát vagy utakat. Az 500 milliárd eurós különleges alap („infrastruktúra”), amelyet a CDU/CSU és az SPD még a leváltott Bundestagban a Zöldekkel együtt megszavazott, teljesen elpazarlódik, mert azt a korábban elkezdett vörös–zöld projektek megvalósítására fogják felhasználni.

A folyó költségvetést sem tudják újabb hitelek nélkül finanszírozni. A migránsok ellátása éves szinten minimum 50 milliárd eurót emészt fel. Az oroszokkal háborúzó Ukrajnának nyújtott segélyek eddigi összege 44 milliárd euró, az idén közvetlenül 9 milliárdot küldenek oda, de ha az EU-segélyek német részét is beleszámítjuk, akkor azzal együtt meghaladja a 11 milliárdot.

A demokrácia védelmét propagáló német politika mindent elkövet, hogy elismerést kapjon a világban szétszórt rengeteg pénzügyi segélyért (kb. 34 milliárd euró évente), de a német lakosság életkörülményeinek javítására nem jut pénz.

A német politika demokráciaértelmezésének legjobb példája Wadepful külügyminiszter minapi kijelentése: az AfD esetleges választási győzelme esetén teljesen nyíltan antidemokratikus eszközöket fognak alkalmazni, hogy megakadályozzák a választók által legitimált kormányzati felelősség átvételét.

Szép új világ ugye az új német demokráúra?

Vida Ákos

A szerző újságíró (München)

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
